

NØVN

Mikkjal Joensen til minnis

Hollur í ráðum
Trúgvur sum fáur
Røddin sermerkt
Ei hoyrist meir
Hvílur nú trygt undir fosturlands flagi
Ævinleikans strond fyri stavn.

Takk fyri vinarlag, frægi frændi.

M.

Páskaferð til Ísraels

Nú er aftur høvið at vitja Ísrael. Hesaferð er talan um eina páskaferð við føroyskum ferðalag, sum verður í døgnum 21. mars – 1. apríl 2013.

Millum annað verður vitjað á teimum kendu bíbilsku og søguligu støðunum í Ísrael, sum til dømis í Nasa-ret, Kapernaum, Betlehem, Massada og Jerúsalem. Sigt verður eisini á Genesaret-vatninum og svomið í Deyðahavinum.

Sum nakað heilt serligt er høvið at uppliva páskirnar í Ísrael, og páska-morgun at vera við til stóra norðurlenska páska-

gudstænastu við ta tómu grøvina. Vitjað verður eisini á nógvum øðrum støðum.

Farið verður eisini til heimsins lægsta stað, Deyðahavið, har ein kann flóta á vatninum. Eisini verður farið niðan á fjallaborgina Massada, har jødiskir frælsisstríðsmenn mannliga í ár 73 stríddust móti rómverjum.

Í Jerúsalem er høvi at uppliva bæði kristnar og jødiskar páskir. Gingið verður liðingarvegin ‘Via Dolorosa’, har Jesus eisini gekk einar aðrar páskir. Vitjað verður eisini á Golgataheygnum og ein sær ta tómu grøvina.

Á ferðunum eru eisini frídagar, har ein kann slappa av, handla ella fáa okkurt eyka upplivilsi.

Ferðaleiðarar verða Marjan Nielsen og Ingrid Hansen, báðar av Nesi. Meira fæst at vita um ferðina á www.israel.fo ella hjá ferðaleiðarunum.

Minningarorð um Ingrid og Levi Gerðisheim

Sitandi undir vetrarklædda sólgylta Grímsfjalli, inni í fjálgu stovuni hjá mostur og gubba, lítandi út á spegilsblankan Hvalbiarfjørð, við Litla Dímun í einari dimensión, nærri enn nakrantíð, fyllist mitt sinni við minnum.

Tá eg skrivaði tað seinasta summarkortið til tín mostur á sumri 2011, var Grímsfjall myrkagrønt og vallað. Levi Gerðisheim – tín maki í 56 ár – var akkurát farin undir grønu torvu, og hjá tær var tíðin fyri framman ein broytingartið. Eitt hálv ár seinni, tá føroysk jørð var íklødd snjóhvítan vetrarbúna, lá okkara kæra mostir undir børu.

Tit bæði – familjan Gerðisheim høvdu havt eitt ríkt liv saman. Tit vóru nakað serligt –ja, vit kunnu siga, at tit vóru ”orginalar” – livdu saman í ”tykt og tyndt”, arbeiðsom og røkin sum fá og funnu alla tíðina uppá ymiskt, sum tit gingu uppí. Tykkara felags ítriv var at fjálga um heimið,

fyrst í Klakksvík og síðani í Hvalba.

Á Kráargøtu var tann vakrasti urtagarðurin – eitt lithav av blómum, rósutrøum og smølum gøtum, ið vóru klæddar við ævintýrkendum skeljum og steinum. Tá mann opnaði tykkara grind steig fóturin á reyðar og gular flisar, sum søgdu vælkominn inn til okkara.

Takk fyri minnisríkar løtur, tær ríkaðu okkara barnaverð.

Tá vesturskynið lýsti á tykkara lívsveg, vóru tit enn røsk og røkin og tað vóru tit, til tit fóru her frá. Tit bygdu eitt vakurt heim, innan oguttan, vesturi á Heyggi, sum gav tykkum stóra gleði og eitt eydnuríkt tíðarskeið í meira enn tvey áratíggir.

1000 takk fyri alt tað góða tit hava gjørt fyri meg og míni.

”Tíðin rennur sum streymur í á”, yrkti langommubeiggin Fríðrikkur Petersen sáli, og tað er so satt, so satt. Hugtakið ”tíð” er

óskiljandi og heilt einfalt abstrakt, og tað verða vit menniskju noydd at góðtaka. Tað handlar um at njóta lötuna her og nú og liva lívið.

Tit bæði mostir & gubbi vóru góð til at vera nærverandi í tykkara gerandisdegi, og vóru ongantið bangin fyri at geva eina hjálpanði hánd.

Uttan fyri á Heyggi stendur ein megnar grótлагаður garður sum ein minnisvarði yvir, at tit vóru her.

Frá fyrsta degi, spakin varð settur í jørdina á Heyggi, byrjaði Levi at laga – skjótt hillnaðist, og áðrenn nakar visti av, vóru nýbygdu húsini umgyrd av einum vøkrum grótgardi. Eitt vala verk.

Innar í stovu sótu gestir væl, í stovu sum osaði av hugna og gyltum ljósi, nips-tingum, familjumyndum, broderaðum dúkum, glimmur og glimt, ið mostir dámði so væl og brúkti 100 tals tímar til at arrangerera, og í sínum stilla sinni frøddist um.

Mostir tú vart nakað í tær sjálvum – tú vart ektað – tú

vart serlig – tú vart áhugað í tilveruni í øllum lutum og viðurskiftum viðvíkjandi okkum systkjum, tíni familju og vinum.

Tú hevði vón og álit á tí besta - tí góða rundan um teg.

Tú vart altíð væl nøgd við tilveru tína.

Giltir veingir vermdi og vardi tykkum – yvir um sýnina.

Mostir og gubbi, eg takki fyri alt, sum tit góvu mær og mínum børnum.

Og vil eg enda við orðunum hjá Jørn Riel.

*Dagen rejser sig
Af sin søvn
Dagen vågner
Sammen med det gryende lys
Også du skal vågne
sammen med dagen, der kommer*
Fortalt til Knud Rasmussen
Af polarinuitten Simigoq

Við minniskvøðu
Ingun Liljan

Sangløta í Vesturkirkjuni

Leygarkvøldið 29. desember 2012 klokkan 19 verður skipað fyri sangløtu í sambandi við, at Ovin Klein Olsen hevur givið sína fyrstu jólafløgu út á føroyskum, og eisini verða heimligar sangkreftir við.

Ovin Klein Olsen hevur saman við fleiri øðrum í 2012 givið ikki færri enn fyra fløgur út við andaligum tónleiki á – bæði við nýggjum og gomlum sangum.

– Byrjað verður stundisliga klokkan 19, so at sangløtan kann enda klokkan 21, soleiðis at fólk kunna sleppa yvir um fjørðin aftur við Teistanum klokkan 23:05 av Gomlurætt, siga fyrireikararnir.

Luttakarar eru á sang-

løtuni verða:
Ovin Klein Olsen
Fríðbjørg Jensen
Sangbólkurin »Teir fimm úr Norð Streymoy«

Nógvir ymiskir tónleikarar vera við.

Møguleiki er at ogn sær fløgur hetta kvøldið og tær eru hesar:
Tilbage til Livet
Valdið er í tínum hondum
Bjartir Vitar (teir 4)
Streingjakórið í G. MH. í Tórshavn CD Nr. 1
Tá ódnirnar herja
Halleluja! nú eru jól

– Øll eru hjartaliga vælkominn, siga fyrireikararnir.

Føðing

11. desember fingi Ann Gvøðny og Johannes Ólavsson ein son. Hann var 51 cm langur og vigaði 3470 g.